

[Ministeren for offentlige arbejder.]

der, ikke alene i forbindelse med bygningen af broen og anlægsarbejderne på land, men også i forbindelse med de afledede virkninger andre steder. Man skal ikke være blind for, at det bl. a. kan betyde en hjælp for danske værfter i den givne situation — ikke at det løser værfternes problem, men det kan være med til at bære generalomkostningerne i en kritisk tid, og det synes jeg nok er en af de ting, man skal tage med ind i billedet. Det er for så vidt en kortere tid, men jeg vil da gerne sige, at på længere sigt i forhold til den sammenknytning af riget, som vel er det vigtigste, vil det ikke være ganske uattraktivt at lægge industrivirk-somheder på begge sider af broen. Der vil være en bedre forbindelse. Med hensyn til de vanskeligheder, der kan være i Korsør og i Nyborg, f. eks. inden for DSB, så vil der vel nok stadig skulle være en rimelig service-virksomhed, og der er altså en 10 års peri-ode, hvor man kan tilrettelægge disse ting. Det er ikke fra den ene dag til den anden, man står i den situation at skulle skaffe arbejde, men man kan planlægge det i hele byggeperioden. Dette synes jeg nok er en af de ting, der skal tages med ind.

Så skal jeg blot sige om de par spørgsmål, der blev berørt, at det har jo ikke været meningen, at pengene til at finansiere dette med skulle tages over skattekroneerne. Der står udtrykkeligt i loven, at fremmed kapital kan tilvejebringes ved inden- eller udenlandske lån, der optages efter forhandling med økonomi- og budgetministeren. Det er også regeringens hensigt, at det skal klares ved sådanne lån, der tilbagebetales med de bropenge, som det vil være naturligt at sætte i stedet for færgebilletterne, indtil lånet er betalt tilbage. Det må være den rime-lige løsning.

Der blev spurgt, om vi har undersøgt, hvilke muligheder der er. Nej, det har vi ikke. Jeg mener ikke, at man, før der er givet grønt lys i folketinget, kan begynde at føre forhandlinger til forskellig side. Vi må afvente folketingets beslutning. Men jeg kan sige, at jeg ved om, skal vi sige trafiklån i almindelighed, at det ikke er de vanskeligst opnåelige, fordi der stort set ikke er nogen trafikprojekter, som ikke har svaret sig ganske godt, og man ved, at det er en sikker indtægt, fordi den fortsætter. Det kan vare

lidt længere eller lidt kortere, inden man får sit udlæg tilbage, men man får det tilbage, og man får sin forrentning; derfor er dette ikke det vanskeligste punkt.

Jeg ved, når der bliver spurgt om private firmaer, at der er forskellige, der er interes-seret. Der findes en særlig komité for en fast forbindelse over Store Bælt. Der er andre, der har været interesseret, men vi er ikke vidende om noget konkret på nærværende tidspunkt, ganske naturligt fordi de pågæl-dende firmaer heller ikke kan gøre noget, før der er truffet en endelig beslutning om, hvornår det skal sættes i værk. De ved også, at vi skal foretage en udlicitation af hele projektet ifølge de forskellige regler, og det skal de altså også afvente. Så vil jeg til gen-gæld tro, at der kommer en del, der vil være interesseret, men jeg har en fornemmelse af, at andre, der har været interesseret, er ble-vet mindre interesseret, fordi man har en fornemmelse af, at det her alligevel aldrig bliver til noget, det trækker ud i det uende-lige.

Jeg skal så sige til hr. Guldberg, som på grund af, at han var forhindret af et andet møde, ikke nåede at høre de bemærkninger, jeg gjorde i første omgang, at regeringen kan ikke acceptere venstres forslag, som vi må mene er en forhaling af hele situatio-nen, og jeg kan ikke rigtig forstå dette med, at vi skal til at undersøge i det lange og i det brede igen. Der har været mange år til det, og jeg var lidt forbløffet over hr. Guld-bergs bemærkning om, at man havde under-søgt modvilligt. Det kan dog ikke have væ-ret tilfældet i den periode, hr. Guldberg sad som minister for offentlige arbejder.

Jeg har også mærket mig, at de, der har fremsat forslaget, sådan rent geografisk re-præsenterer Sjælland alene; de ser altså ikke på den mulighed, der ligger i at knytte ri-get sammen. Hvis vi skal bevare en forbin-delse i dette land, hvis vi skal skabe en lige-stilling, så er den faste forbindelse nødven-dig, og vi vil komme til den før eller senere. Det eneste, jeg kan sige, er, at jo længere vi trækker det ud, jo dyrere vil det blive.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærknin-ger til fru Elsebeth Kock-Petersen, som fremsatte en lang række synspunkter, som jeg nok kunne gendrive.

Når Storebæltsløsningen hænger sammen med HH-linjen, er det, fordi man fra svensk